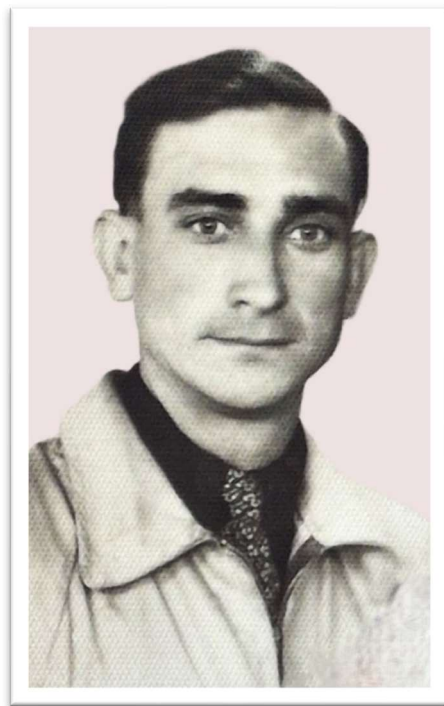

WINCENTY KLIMASZEWSKI

* 1 IV 1924, Choromany

† 10 IV 2016, Szczytno

Wincenty Klimaszewski urodził się we wtorek 1 kwietnia 1924 roku w Choromanach, niewielkiej wsi należącej obecnie administracyjnie do województwa mazowieckiego, powiatu ostrołęckiego i gminy Troszyn¹. Jego ojciec to rolnik Jan Klimaszewski (1869–1933, a matka – Stanisława Klimaszewska z d. Zalewska, po pierwszym mężu – Dąbkowska (25 II 1886 – 24 XII 1963), która zajmowała się prowadzeniem domu i wychowywaniem dzieci. Wincenty Klimaszewski miał czworo rodzeństwa z małżeństwa Jana i Stanisławy Klimaszewskich: starsze – Stanisława Franciszka (2 II 1920 – 23 IV 1984)² i Stefana (1922–1986) oraz młodsze – Kazimierza (1928–2007)³ i Annę (1931–2008). Ponadto – rodzeństwo przyrodnie z pierwszych związków małżeńskich;

¹ Dziękuję Pani Emilii Klimaszewskiej za udostępnienie materiałów, dzięki którym stało się możliwe napisanie tego biogramu.

² Stanisław Franciszek Klimaszewski jako Franciszek Klimaszewski jest pochowany na cmentarzu komunalnym w Szczytnie (kwatery A I, rząd IV, numer grobu 3).

³ Kazimierz Klimaszewski jest pochowany na cmentarzu komunalnym w Szczytnie (kwatery I, rząd XI, numer grobu 4).

ze strony matki: Józef, Bolesław Stanisław (10/23 IX 1907–?), Marianna Pelagia (13/26 XII 1910–?)⁴; ze strony ojca: Marianna⁵, Leon, Helena⁶, Jadwiga⁷.

Wincenty Klimaszewski uczęszczał do Publicznej Szkoły Powszechnej w Troszynie w latach 1931–1938. Dalszą naukę przerwał wybuch II wojny światowej. W marcu 1943 został deportowany do pracy przymusowej na rzecz III Rzeszy w miejscowości Schönfeld na terenie byłych Prus Wschodnich. Obecnie wieś ta nazywa się Sówki i należy administracyjnie do województwa warmińsko-mazurskiego, powiatu braniewskiego i gminy Lelkowo. Na robotach przebywał do marca 1945. Fakt ten upoważniał go do otrzymania legitymacji członka Stowarzyszenia Polaków Poszkodowanych przez III Rzeszę.

W okresie od 1 września 1947 do 26 czerwca 1948 Wincenty Klimaszewski uczęszczał do Państwowego Liceum Pedagogicznego w Szczytnie, w którym prowadzono kurs przygotowawczy (semestr III) w zakresie gimnazjum ogólnokształcącego. Naukę łączył z pracą zawodową. Od 1 kwietnia 1947 ówczesny szczycieński inspektor szkolny Stanisław Żenczykowski (1900–1979) mianował Wincentego Klimaszewskiego tymczasowym nauczycielem Publicznej Szkoły Powszechnej w Gawrzałce⁸, położonej w gminie Lipowiec. Świadectwo ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego Wincenty Klimaszewski otrzymał 26 czerwca 1948 i podjął naukę w Liceum Pedagogicznym w Olsztynie, którego absolwentem został 26 lipca 1951. Zajęcia w Olsztynie łączył początkowo z pracą nauczyciela w Publicznej Szkole Powszechnej w Sasku Małym, w której zatrudnił go od 1 września 1948 do 31 sierpnia 1949 Stanisław Żenczykowski. Szkołę tę jednak 31 października 1948 zamknięto z powodu małej liczby dzieci.

Od 1 listopada 1948 do 31 sierpnia 1963 Wincenty Klimaszewski pełnił obowiązki kierownika Publicznej Szkoły Powszechnej (a po zmianie nazewnictwa – Szkoły Podstawowej) w Nowych Kiejkutach. Na własną prośbę został przeniesiony od 1 września 1963 na stanowisko nauczyciela do Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Szczytnie. Na stanowisku kierownika Szkoły Podstawowej w Nowych Kiejkutach Wincentego Klimaszewskiego zastąpiła od 1 września 1963 jego żona, Jadwiga

⁴ Pierwszym mężem Stanisławy Zalewskiej był rolnik Piotr Dąbkowski (1876–?). Dzieci z tego związku urodziły się w Choromanach. Marianna Pelagia Dąbkowska wyszła za mąż 27 II 1933 za Maksymiliana Chojnowskiego w kościele parafialnym w Troszynie.

⁵ Marianna Klimaszewska (1/13 IV 1898 – 16 XI 1986) była córką Jana Klimaszewskiego i Józefy Klimaszewskiej z d. Bielak/Belak (1878 – przed 1919). Urodziła się we wsi Wólka Brzezińska, należącej obecnie administracyjnie do województwa mazowieckiego, powiatu ostrołęckiego i gminy Goworowo. Zmarła w Nowej Wsi Lęborskiej.

⁶ Helena Klimaszewska (3/16 IV 1901 – 12 I 1974) urodziła się w Wólce Brzezińskiej. Była córką Jana Klimaszewskiego i Józefy Klimaszewskiej z d. Bielak/Belak. Wyszła za mąż w Goworowie 3 III 1939 roku za Franciszka Orłowskiego.

⁷ Jadwiga Klimaszewska (25 I 1906 – 5/18 VIII 1910) urodziła się i zmarła w Wólce Brzezińskiej.

⁸ Miejscowość ta nosi obecnie nazwę Gawrzyjałki. Po II wojnie światowej nazewnictwo i pisownia miejscowości należących do Prus Wschodnich była na Ziemiach Odzyskanych początkowo nieustabilizowana. Wcześniejsza postać nazwy Gawrzyjałki to Gawrzialken, a za czasów niemieckich – Wilhelmstahl od 1928 roku.

Klimaszewska (1928–2003), nauczycielka historii. W 1967 roku rodzina Klimaszewskich przeprowadziła się z Nowych Kiejkut do Szczytna. Jadwiga Klimaszewska otrzymała posadę nauczycielki historii w tutejszym Zespole Szkół Zawodowych nr 1, w której pracowała aż do emerytury (28 czerwca 1979).

Pracując w Nowych Kiejkutach, Wincenty Klimaszewski podjął 1 lipca 1956 roku studia polonistyczne na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Warszawskiego (nr albumu 1811). Ukończył je 16 października 1962, uzyskując tytuł magistra filologii polskiej. Temat pracy magisterskiej brzmiał „Warmia i Mazury w literaturze pięknej okresu powojennego”.

W latach 1963–1966 Wincenty Klimaszewski pracował jako nauczyciel języka polskiego w Zasadniczej Szkole Zawodowej w Szczytnie. W 1965 został zatrudniony w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących w Szczytnie. O Wincentym Klimaszewskim jako pedagogu tej szkoły wiadomo bardzo niewiele, ponieważ w archiwum LO nie zachowały się żadne dokumenty na jego temat, które pozwoliłyby odtworzyć etapy edukacji i pracy zawodowej. Pewne jest natomiast, że od 10 marca 1965 roku pracował jako kontraktowy nauczyciel języka polskiego. Do pracy przyjął go ówczesny dyrektor placówki – Albin Budzyński (1913–1984). W umowie nie określono czasu zatrudnienia, być może kończyło się ono z końcem roku szkolnego 1964/1965.

Od 1 września 1966 do 31 sierpnia 1972 Wincenty Klimaszewski pełnił funkcję podinspektora szkolnego tutejszego Wydziału Oświaty PPRN. Na własną prośbę został przeniesiony od 1 września 1972 na stanowisko nauczyciela Szkoły Podstawowej nr 4 im. Marii Konopnickiej w Szczytnie. Jednocześnie ówczesny inspektor szkolny, Andrzej Moździerz, powierzył Wincentemu Klimaszewskiemu funkcję kierownika szkoły. Na tym stanowisku pozostawał do 31 sierpnia 1977 roku, po czym od 1 września 1977 do 30 czerwca 1979 znalazł zatrudnienie w szczycieńskim Studium Wychowania Przedszkolnego. Na rentę przeszedł 1 lipca 1979.

Wincenty Klimaszewski ożenił się z nauczycielką Jadwigą Klimaszewską z d. Niewiadomską (1928–2003), urodzoną w Nalibokach na obszarze II RP⁹. Ze związku, zawartego w poniedziałek 25 września 1950 roku w USC w Dźwierzutach, przyszły na świat cztery córki: Elżbieta, Barbara, Grażyna, Emilia. Wszystkie są absolwentkami Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie (Elżbieta – 1971, Barbara – 1973, Grażyna – 1976, Emilia – 1979) i wszystkie ukończyły studia wyższe (medyczne, matematyczne, ekonomiczne).

Ignacy Niewiadomski (20 I/2 II 1902 – 1974), ojciec Jadwigi Niewiadomskiej, urodzonej w Nalibokach, przyszedł na świat w Czerwonce koło Makowa Mazowieckiego; w przyszłości zostanie funkcjonariuszem Policji Państwowej w Leśnej na

⁹ Naliboki to miasteczko położone w okresie II RP w województwie nowogrodzkim, w powiecie stołpeckim, w gminie Naliboki.

terenie II RP¹⁰. Z kolei matka Jadwigi Niewiadomskiej, Marianna Niewiadomska z d. Ciesielska (1900–1986), urodziła się w Makowicy; zajmowała się prowadzeniem domu i wychowaniem trojga dzieci¹¹. Po 17 września 1939 Ignacy Niewiadomski został aresztowany przez Sowietów i zesłany do łagru w obwodzie murmańskim, a Mariannę Niewiadomską wraz z trójką dzieci wywieziono 13 kwietnia 1940 roku do kołchozu we wsi Noworybinka, położonej w północnym Kazachstanie, na południowej granicy Syberii. Ignacy Niewiadomski zbiegł z miejsca pobytu i przedostał się do punktu formowania armii gen. Władysława Andersa, z którą przeszedł cały szlak bojowy. W Teheranie spotkał się z synem Józefem i wspólnie udali się po zakończeniu działań wojennych do Wielkiej Brytanii. Tam zmarli i zostali pochowani na obczyźnie. Maria Niewiadomska z Jadwigą i Tadeuszem powróciła z zesłania do Polski w 1946 roku; zamieszkali w rodzinnej miejscowości Marianny Niewiadomskiej, w Makowicy; stąd przyjechali do Nowych Kiejkut.

Od 1 kwietnia 1947 roku Wincenty Klimaszewski należał do Związku Nauczycielstwa Polskiego. W trakcie wykonywania zawodu nauczycielskiego otrzymał następujące odznaczenia i medale:

- 1) Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1983),
- 2) Medal Komisji Edukacji Narodowej,
- 3) Srebrną Odznakę Honorową „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”,
- 4) Srebrny Krzyż Zasługi (1969),
- 5) Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej i Turystyki Powiatu Szczycieńskiego”,
- 6) Złotą Odznakę ZNP,
- 7) Złoty Krzyż Zasługi (1974).

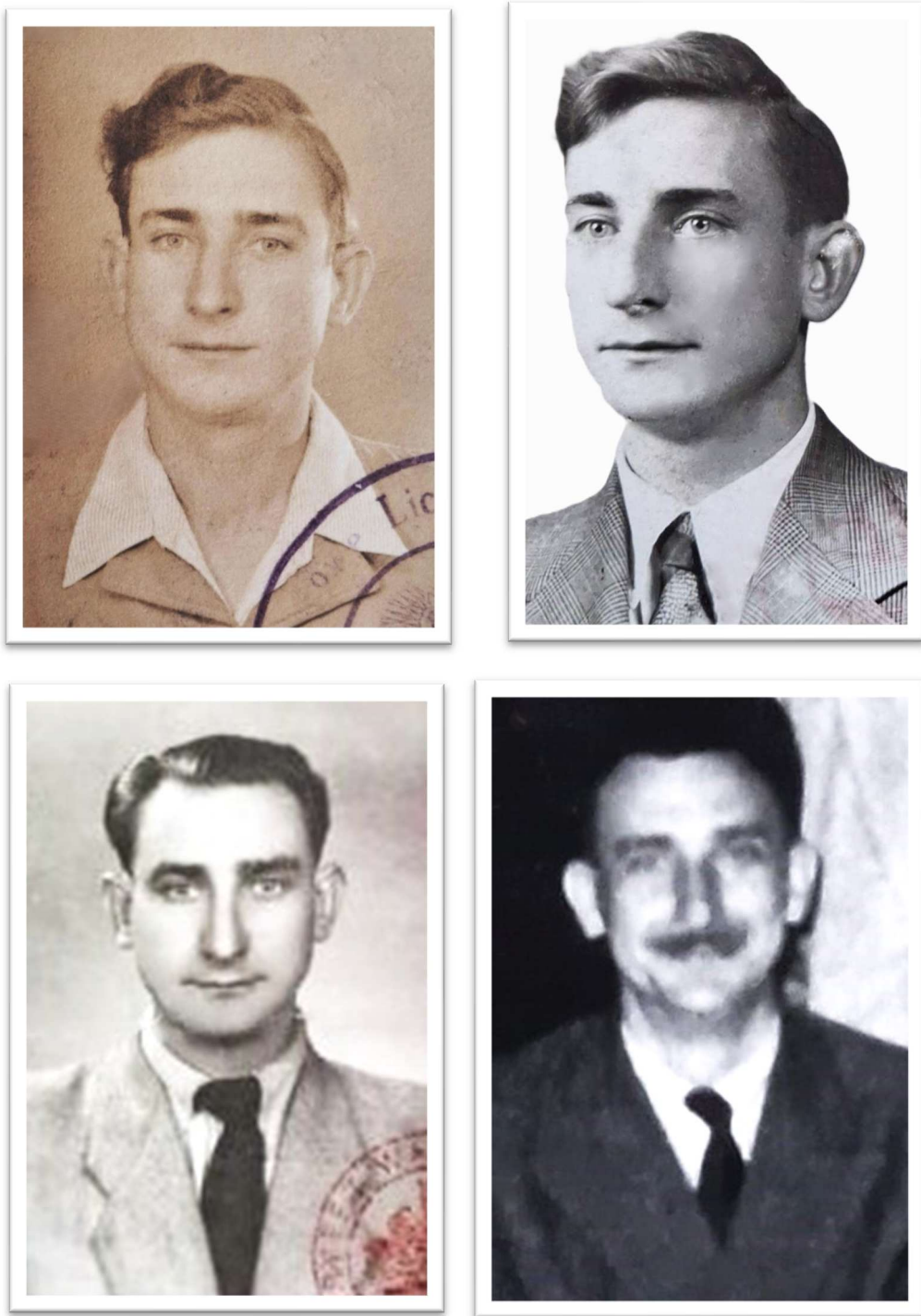
Profesor Wincenty Klimaszewski interesował się malarstwem, historią, polityką. Z zamiłowaniem grał na skrzypcach i gitarze oraz z powodzeniem – w brydża, kolekcjonował znaczki pocztowe. W Nowych Kiejkutach wystawiał razem z uczniami sztuki teatralne. Uwielbiał zbierać grzyby, łowić ryby i pływać w mazurskich jeziorach. Wspólnie z rodziną mieszkał w Szczytnie w bloku przy ul. Polskiej 27. Zmarł we wtorek 10 kwietnia 2018 roku w Szczytnie, przeżywszy 94 lata. Został pochowany na tutejszym cmentarzu komunalnym (kwatery VII, rząd I, numer grobu 13). W tym samym grobie spoczęły wcześniej teściowa, Maria Niewiadomska, i jego żona, Jadwiga Klimaszewska.

¹⁰ Na obszarze II RP było 13 miejscowości o nazwie „Leśna”. Trudno zatem ustalić obecnie, o którą miejscowość chodzi.

¹¹ Marianna Ciesielska i Ignacy Niewiadomski pobrali się w 1924 roku w kościele parafialnym w Makowie Mazowieckim. Jadwiga Niewiadomska miała starszego brata Józefa i młodszego – Tadeusza. Marianna Ciesielska była rodzoną siostrą Władysławy Ciesielskiej, która wyszła za mąż w 1925 roku za Henryka Deptułę i urodziła córkę Stanisławę Deptułę (1926–2012), przyszłą szczycieńską nauczycielkę historii oraz żonę Piotra Wiśniewskiego (1923–2014), nauczyciela fizyki w Liceum Ogólnokształcącym i Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących w Szczytnie.

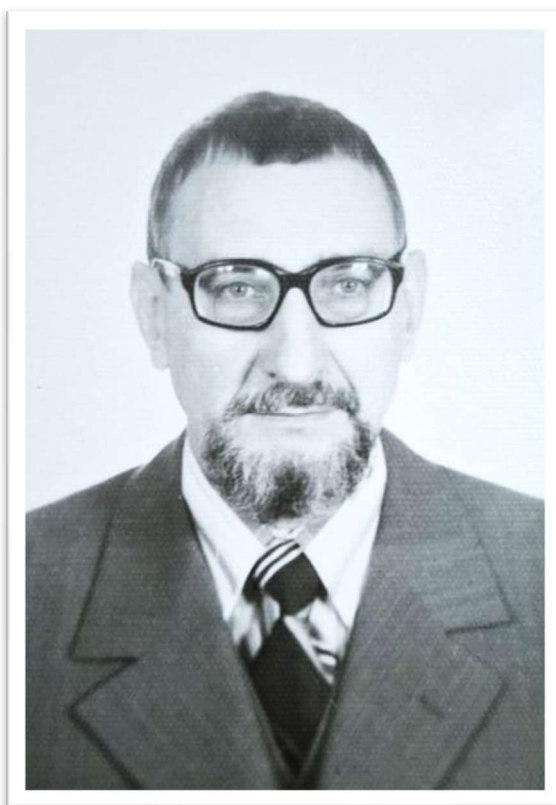
ANEKS FOTOGRAFICZNY¹²

PORTRETY

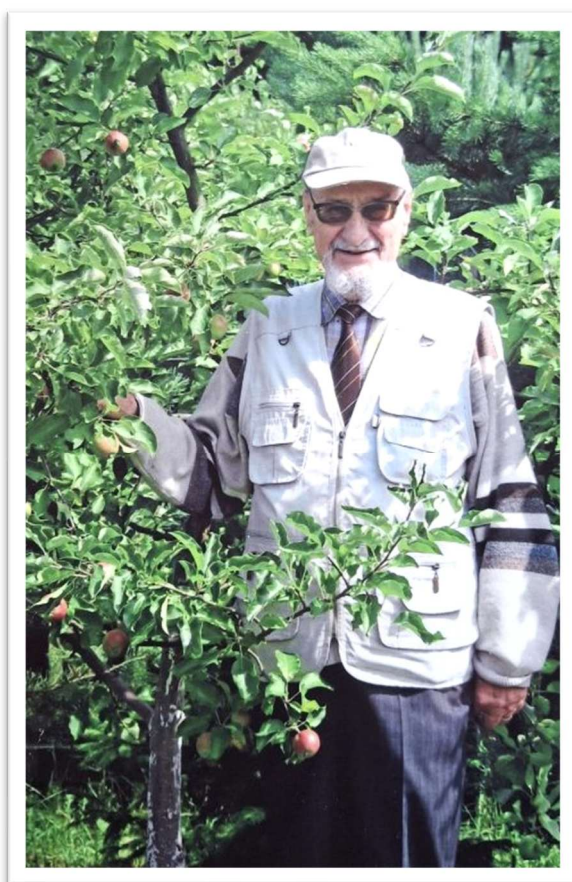

Ryc. 1-4. Zestaw portretów Wincentego Klimaszewskiego z lat 50.-60. XX w.

¹² Ryciny bez podanego źródła pochodzą z archiwum prywatnego Emilii Klimaszewskiej.

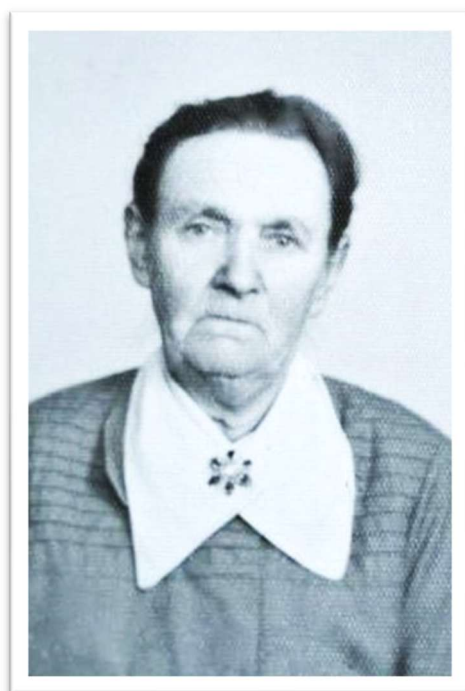

Ryc. 5. Wincenty Klimaszewski (l. 70. XX w.).

Ryc. 6. Wincenty Klimaszewski na swojej działce (2010).

RODZINA

Ryc. 7. Stanisława Klimaszewska (l. 50. XX w.).

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA
Województwo Kazimierskie
Powiat Ostrowiecki
URZĄD STANU CYWILNEGO
Groszów
Nr 32 / 1924

WYCiąG AKTU URODZENIA

Zaświadczam, że Klimaszewski Wincenty
syn - córka Jan i Stanisława z Zaleskich
(imiona) (imiona)
urodził się w Choromanach
1 kwietnia
tysiąc dwieście dwadzieścia cztery roku
Ostrowiecki dnia 15. IV 1925 r.

Urządnik Stanu Cywilnego
[Signature]

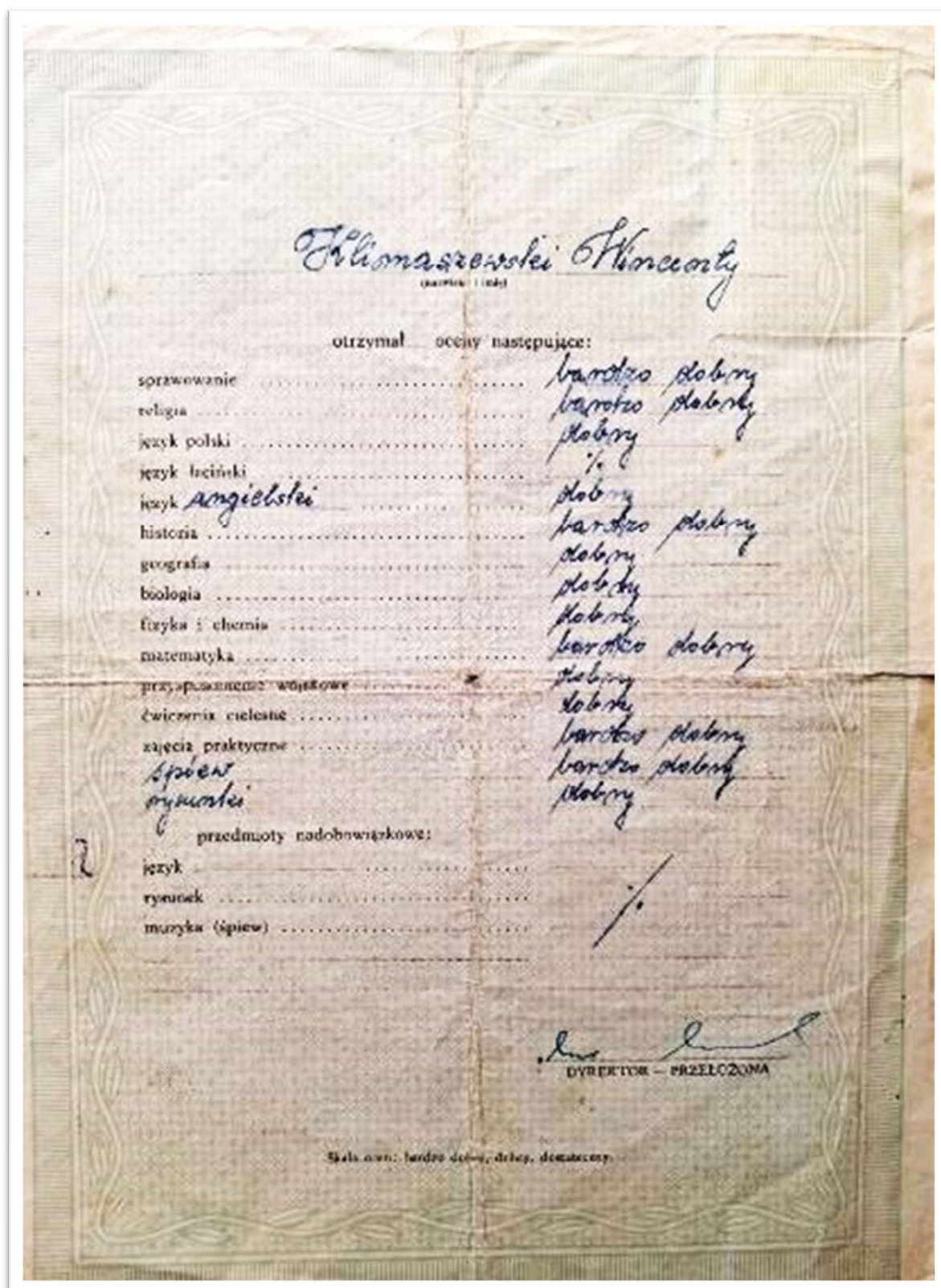
D. M-7. Zam. 34856/4/III
— Łak — 27.11.54 — 1.219.000 — Pap. płótn. kl. VII

Ryc. 8. Wyciąg aktu urodzenia Wincentego Klimaszewskiego.

EDUKACJA

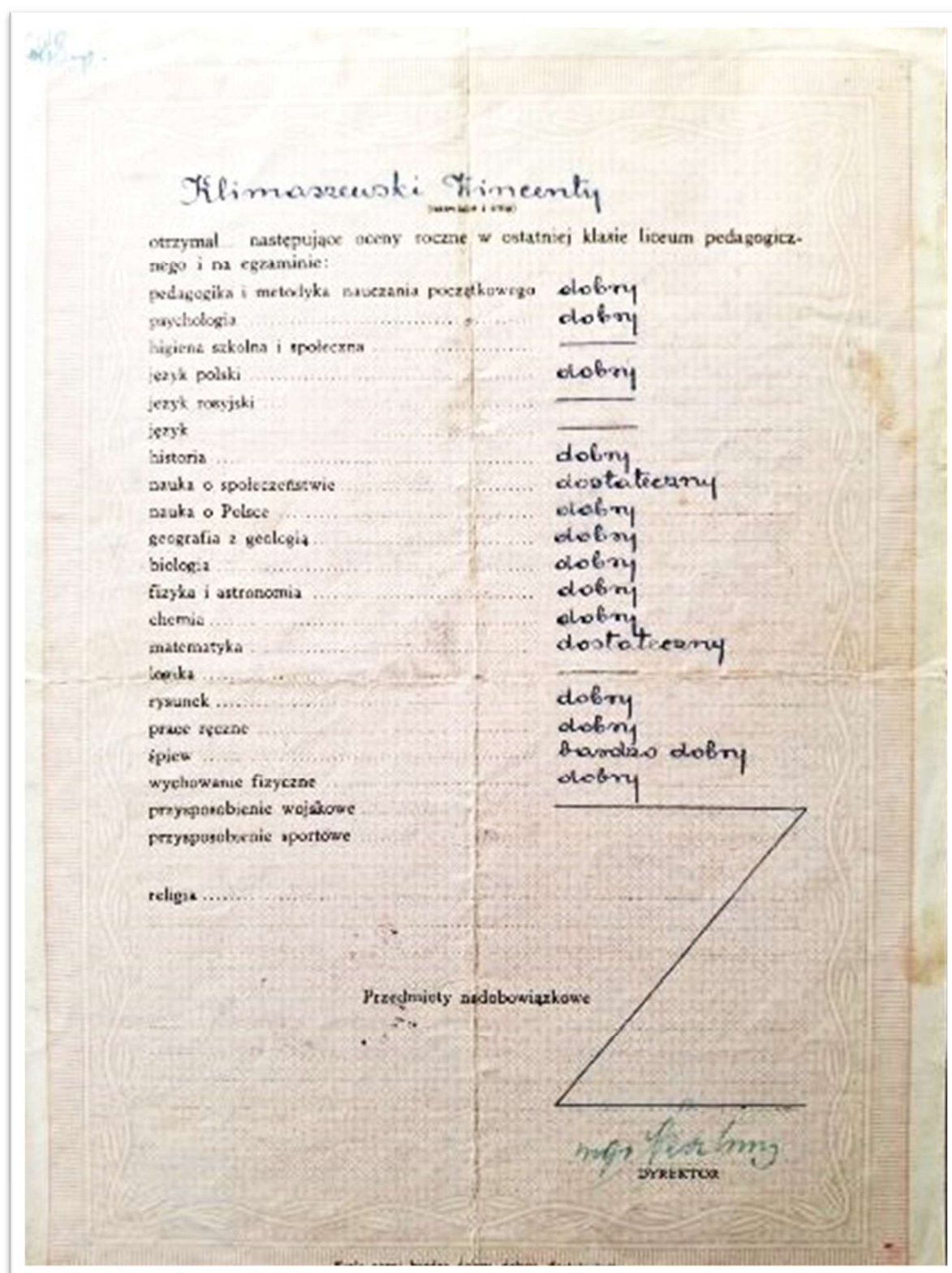
Ryc. 9. Pierwsza strona świadectwa ukończenia przez Wincentego Klimaszewskiego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Szczytnie (1948).

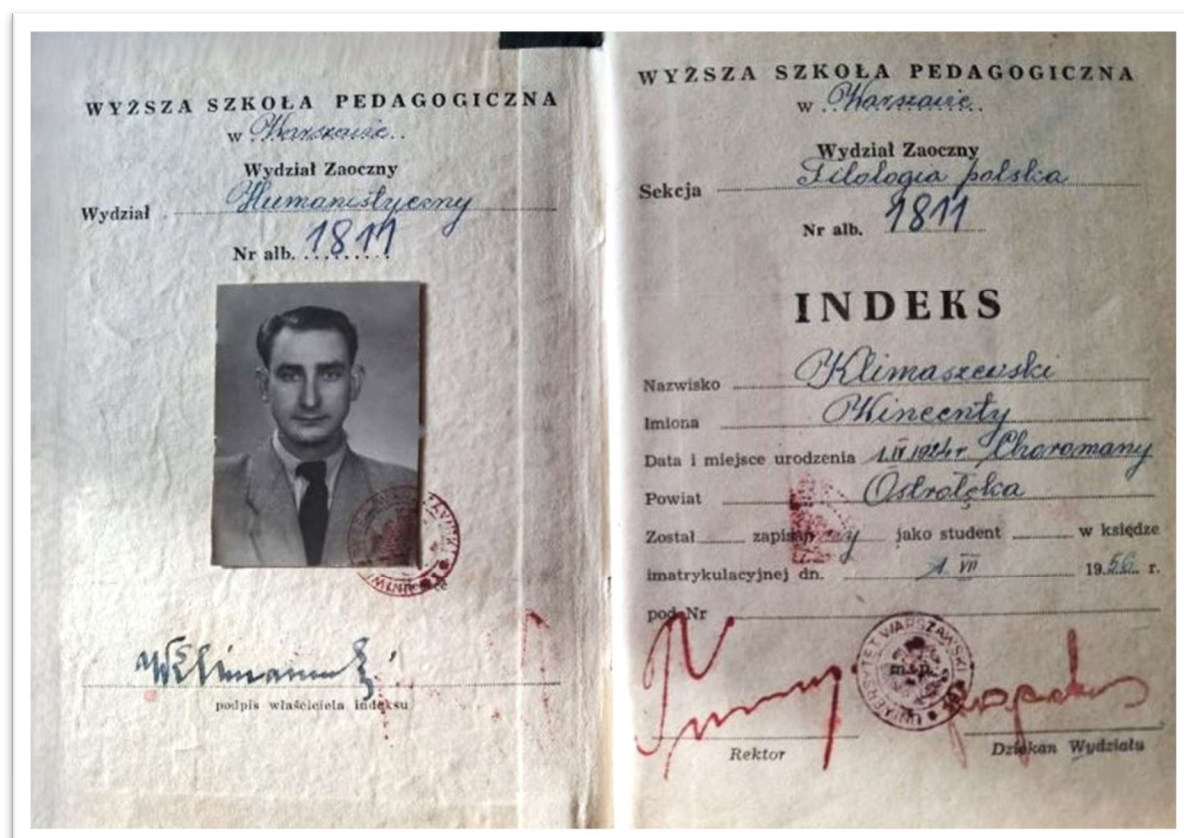
Ryc. 10. Druga strona świadectwa ukończenia przez Wincentego Klimaszewskiego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Szczecinie (1948).

Ryc. 11. Pierwsza strona świadectwa dojrzałości Wincentego Klimaszewskiego (1951).

Ryc. 12. Druga strona świadectwa dojrzałości Wincentego Klimaszewskiego (1951).

Ryc. 13. Pierwsze strony indeksu Wincentego Klimaszewskiego – studenta polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim (1956).

UNIwersYTET WARSZAWSKI

DYPLOM

UKOŃCZENIA STUDIÓW WYŻSZYCH

Wincenty Klimaszewski

urodzon *y* dnia *1 kwietnia* 19*24* r.

w *Choromanach, pow. Ostrołęka*

odbył studia na Wydziale *Filologicznym*

przedstawił pracę magisterską na temat: "*Warmia i Mazury
w literaturze pięknej okresu powojennego*"

i po złożeniu egzaminu magisterskiego z wynikiem *dobrym*
uzyskał w dniu *16 października* 196*2* niniejszy dyplom
magistra filologii polskiej

Rektor

2/1

Dziekan

Nr *409/62*

WARSZAWA, dnia *30 października* 196*2* r.

Ryc. 14. Dyplom ukończenia studiów wyższych na Uniwersytecie Warszawskim (1962).

PRYWATNIE

Ryc. 15. Jadwiga i Wincenty Klimaszewscy w Nowych Kiejkutach (l. 50 XX w.).

Ryc. 16. Jadwiga i Wincenty Klimaszewscy w Nowych Kiejkutach (l. 50 XX w.).

Ryc. 17. Wincenty Klimaszewski po lekcjach
w Szkole Podstawowej w Nowych Kiejkutach (l. 50. XX w.).

Ryc. 18. Jadwiga i Wincenty Klimaszewscy z córkami: Barbarą (przy mamie) i Elżbietą (przy tacie).
Nowe Kiejkuty (koniec l. 50. XX w.).

Ryc. 19. Wincenty Klimaszewski z córkami (od lewej): Elżbietą, Grażyną i Barbarą.
Nowe Kiejkuty (początek I. 60. XX w.).

Ryc. 20. Wincenty Klimaszewski z najmłodszą córką Emilią (Nowe Kiejuty, 1963).

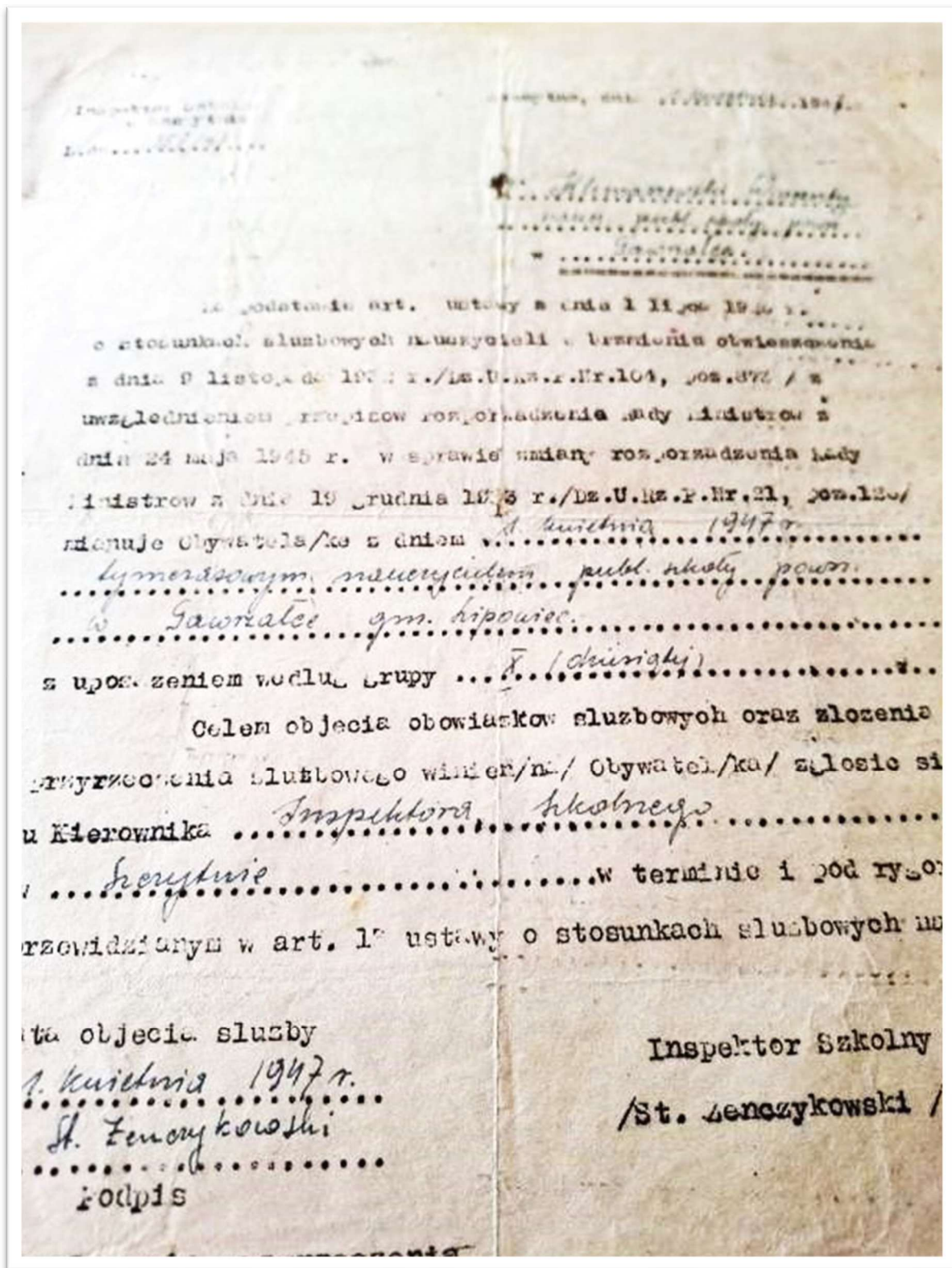

Ryc. 21. Zespół aktorski Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Szczytnie w sztuce *Element i panna* Ireny Jurgielewiczowej w reżyserii Jadwigi Żenczykowskiej (1964).
Siedzą pośrodku od lewej: Mieczysław Cisowski (kierownik internatu ZSZ),
Jadwiga Żenczykowska, Stanisław Żenczykowski, Wincenty Klimaszewski (nauczyciel).

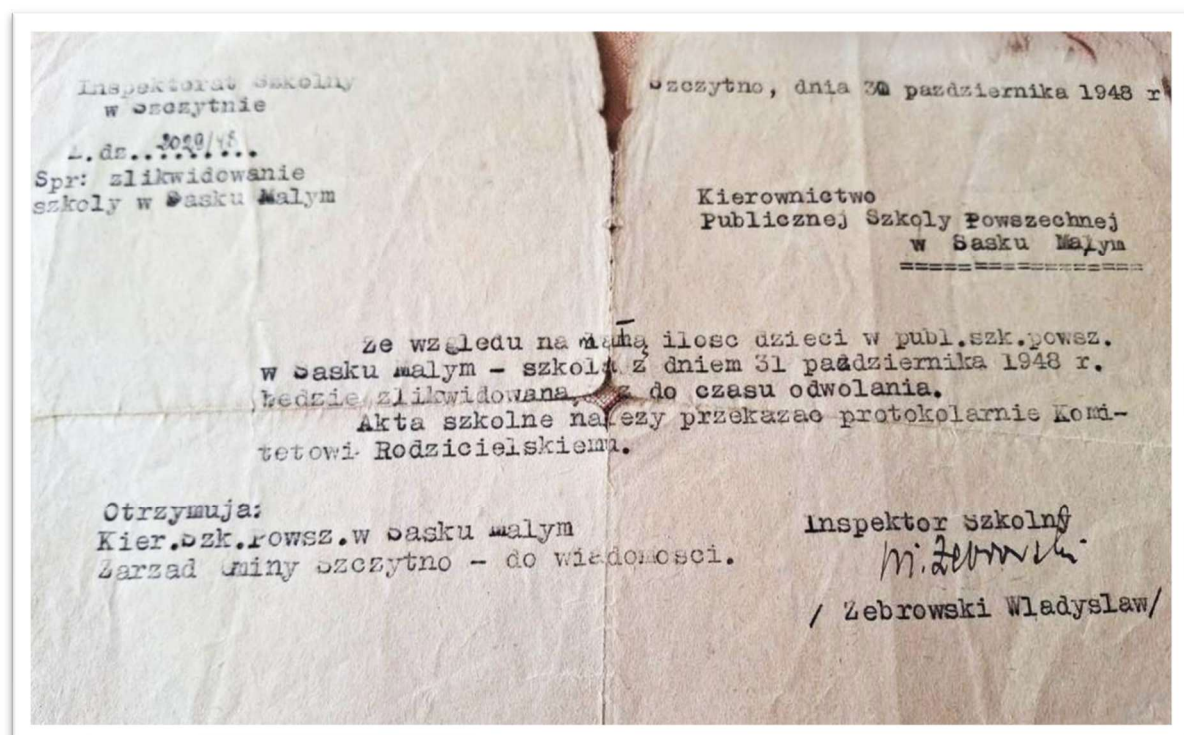

**Ryc. 22. Spotkanie towarzyskie szczycieńskich nauczycieli.
Od lewej: Maria Pokojka, Marian Brechelke, Edmund Pokojski, Wincenty Klimaszewski,
Jadwiga Klimaszewska, Stanisława Wiśniewska, Ksenia Miller.**

Z ŻYCIA SZKOŁY

**Ryc. 23. Akt mianowania Wincentego Klimaszewskiego nauczycielem tymczasowym
Publicznej Szkoły Powszechnej w Gawrzałce.**

Ryc. 24. Pismo inspektora szkolnego w sprawie likwidacji szkoły w Sasku Małym (30 X 1948).

Ryc. 25. Wincenty Klimaszewski z uczniami Szkoły Podstawowej w Nowych Kiejkutach (początek l. 50 XX w.).

Ryc. 26. Uczniowie Szkoły Podstawowej w Nowych Kiejkutach na wycieczce w Wieliczce (1954).
Wincenty Klimaszewski siedzi w drugim rzędzie (drugi z lewej).

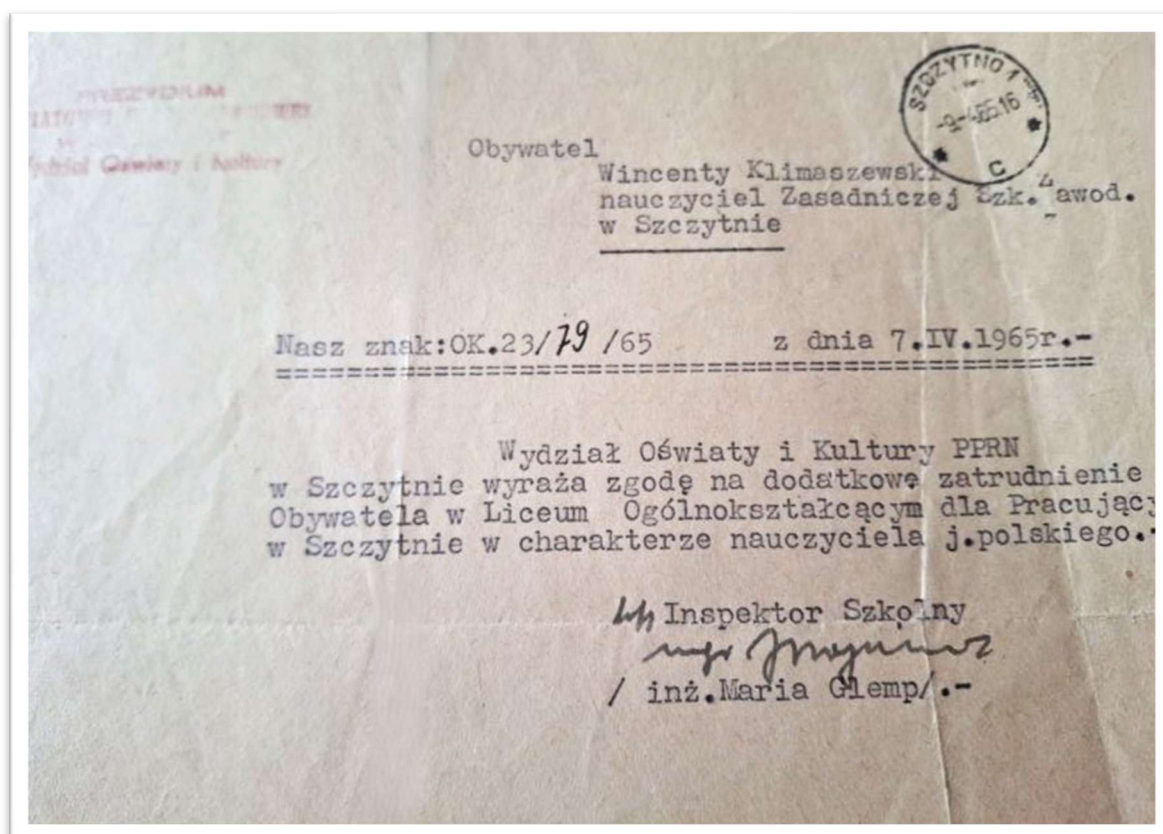

Ryc. 27. Wincenty Klimaszewski z uczniami szkoły dla pracujących (I. 60. XX w.).

Ryc. 28. Widok na budynek szkoły, w której w latach 1946–1970 funkcjonowały m.in. Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących oraz Liceum Ogólnokształcące i w którym Wincenty Klimaszewski uczył języka polskiego w drugim semestrze r. szk. 1964/1965. Szczytno, ul. Jana Kasprowicza 1.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 29. Zgoda na dodatkowe zatrudnienie Wincentego Klimaszewskiego
w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących w Szczycynie.

Państwowe Liceum Ogólnokształcące
dla Pracujących
w Szczepanie

Szczepanie, dnia 10. III 1965

Ob. mgr. Klimaszewski Wincenty
naucz. jez. polskiego
w LO - Szczepanie

UMOWA O PRACĘ

Przyjmuję Obywatela/kę/ do pracy w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących w Szczepanie

na warunkach określonych w instrukcji Ministerstwa Oświaty z dnia 15 września 1960r. w sprawie stosunku pracy nauczycieli kontraktowych /Dz.U.Min.Oświaty Nr. 14, poz. 261/ i powierzam obowiązki nauczyciela w wymiarze 19 godzin zasadniczych /kontraktowych/ i godzinach nadliczbowych z tym, że liczba godzin nadliczbowych w ciągu roku szkolnego może być zmniejszona lub zwiększona bez potrzeby wypowiadania warunków umowy o pracę, o ile organizacja pracy w szkole uzasadnia zmniejszenie lub zwiększenie godzin nadliczbowych.

Do pracy należy zgłosić się w dniu 10. III 65r.

LO - dla Pracujących w Szczepanie
/miejsce pracy i adres/

W czasie trwania umowy o pracę będzie Obywatel/ka/ otrzymywał/a wynagrodzenie określone w obowiązujących przepisach prawnych dla odpowiedniej kategorii nauczycieli mianowanych.

Stosunek pracy z Obywatel/ka/ zostanie związany w formie umowy o pracę, a nie przez mianowanie z powodu

/określić powód/

Ujemna zasadzie art. 6 ust. 2 lit. C. ust. 3, 4 z dnia 27 kwietnia 1960r. o pracach i obowiązkach nauczycieli /Dz.U.Nr. 12 poz. 63/ z wynagrodz. w/g stawki 1600,- + 160 = 1760:21 = 84 - zł za jedną godzinę kontraktową

Wyrażam zgodę na zawarcie umowy o pracę na powyższych warunkach. Potwierdzam odbiór egzemplarza niniejszej umowy w dniu 10. III 65r. oraz oświadczam, że zapoznałem/am się z postanowieniami powołanej w umowie instrukcji.

/podpis pracownika/

PREZYDIUM
PRZEWODNICZĄCY
W SZCZEPANIE
Wydział Oświaty i Kultury

04.23/79/61-

Data objęcia obow. służbowych
10. III 65r.

/podpis dyrektora/

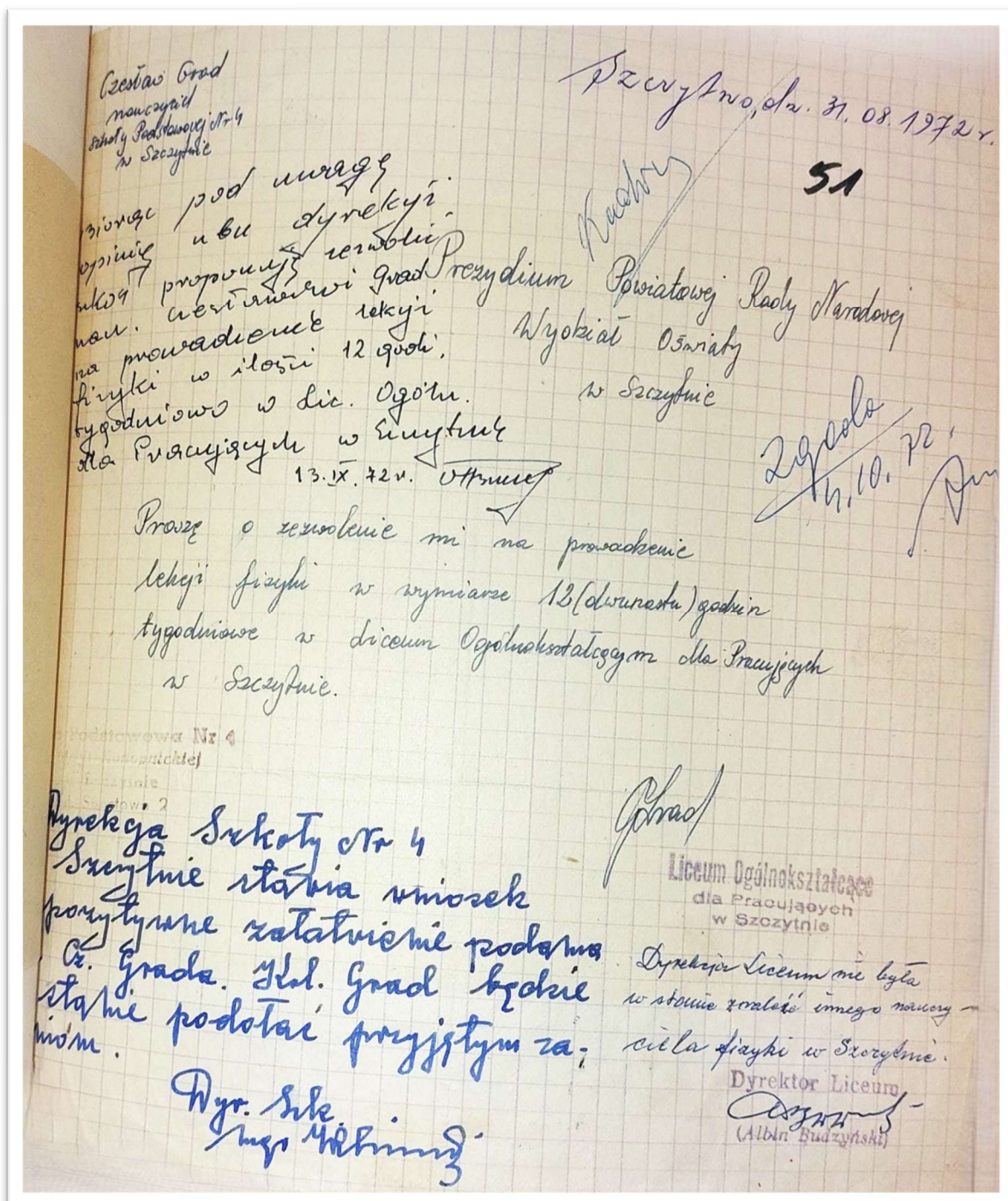
Ryc. 30. Umowa o pracę z 10 III 1965 zawarta z Wincentym Klimaszewskim przez inspektora szkolnego Marię Glemp i dyrektora Państwowego Liceum Ogólnokształcącego dla Pracujących, Albina Budzyńskiego.

Ryc. 31. Podinspektor Wincenty Klimaszewski (pierwszy z lewej) i Mikołaj Kozaczuk (pośrodku) podczas uroczystości szkolnej (maj 1967).

Ryc. 32. Obchody 50. rocznicy śmierci Wojciecha Kętrzyńskiego. Szczytno 1968.
Stoją od lewej: Ksenia Miller, Wincenty Klimaszewski.

Ryc. 33. Poparcie Wincentego Klimaszewskiego wniosku Czesława Grada w sprawie jego zatrudnienia jako nauczyciela fizyki w LO dla Pracujących w Szczętnie.

Ryc. 34. Zakończenie r. szk. w Studium Wychowania Przedszkolnego w Szczytnie (m. 1977 a 1979).
Siedzą od lewej profesorowie: Wincenty Klimaszewski, Anna Ruszkowska, Edmund Pokojski,
Henryk Zieliński, Stanisława Wiśniewska, Stanisław Kazaryn.
W górnym prawym roku stoi prof. Piotr Wiśniewski.

**Ryc. 35. Wręczenie Złotego Krzyża Zasługi szczycieńskim Profesorom (od lewej):
Wincenty Klimaszewski, Mieczysław Matelski, Stanisław Konstanty (1974).**

WOJSKO I ORGANIZACJE

I. EWIDENCJA WOJSKOWA	
1. Data urodzenia	1 kwietnia 1924
2. Kategoria wojskowa	grupa II przewoźca
3. Rodzaj broni	strzelb. sam. ^{pistolety}
4. Podof. szereg.	szereg.
5. Nr. spec. wojskowej	56
6. Nazwa spec. wojskowej	kolon. w. p. ^{kom. w. p.}
7. Funkcja wojskowa	młodszy linowy
8. Stopień wojskowy	porucznik ^{kapitan}

Własnoręczny podpis posiadacza książeczki

Klimaszewski Wincenty Jan

Nazwisko, imię i imię ojc.

Przodownik Wojsk. Kom. Rej. Nr. 1

Własnoręczny podpis stwierdzam

Przestrzegaj przepisów i chroń książeczkę wojskową.

batal. w. p. 3.5.18.7

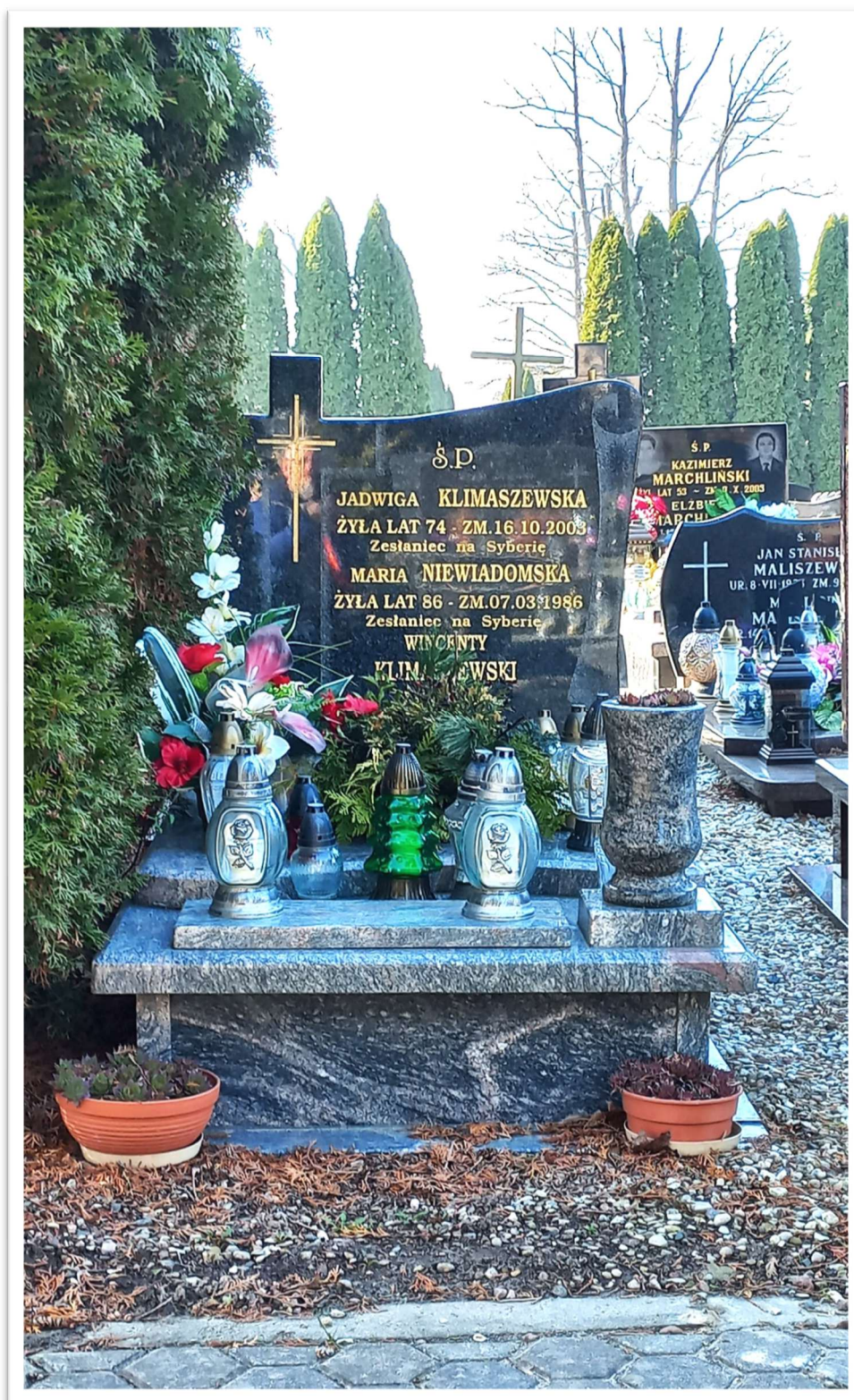
1. 10. 55v.

Ryc. 36. Książeczka wojskowa Wincentego Klimaszewskiego (1955).

Ryc. 37. Legitymacja członkowska ZNP.

MIEJSCE SPOCZYNKU

Ryc. 38. Mogiła rodzinna na cmentarzu komunalnym w Szczycinie:
Wincenty Klimaszewski, Jadwiga Klimaszewska, Maria Niewiadomska (2025).

Autor fotografii: Grzegorz Ojcewicz

Ryc. 39. Tablica inskrypcyjna na mogile rodzinnej (2025).

Autor fotografii: Grzegorz Ojcewicz

*Tekst autoryzowała Pani Emilia Klimaszewska
Archiwalny materiał kadrowy zeskanowała Anna Tobolewska
Biogram napisał i całość opracował dr hab. Grzegorz Ojcewicz*